

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. I. nadst. — Vse dopisne lističe pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokoplasi se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list »Edinosti«. — Tisk tiskarne »Edinosti«, vpisane zadruga z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročilna značka: Za celo leto K 24—
za pol leta » 12—
za tri mesece » 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5/20
za pol leta » 2/60

VEČERNA EDINOST

SVETOVNA VOJNA.

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone
Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln
Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln.
Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5—
vsaka nadaljna vrsta » 2—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglase sprejema inseratni oddelek »Edinosti«. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi »Edinosti«. — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inseratni oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

O bitki, v kateri so bile potopljene štiri nemške torpedovke.

LONDON, 21. (K.) Neki očividec poroča listu »Times« iz Harwicha dne 18. t. m.: Nemci so se borili kakor junaki in borili se jim je bilo proti premoči topov. V manje nego dveh urah se je potopila zadnja torpedovka. Nemci so se borili do zadnjega. Večina se je potopila s torpedovkami.

Nevarni incidenti na morju.

KODANJ, 21. (K.) Včeraj popoldne je neki poprej neopazeni podvodni čoln v mednarodnem vodstvu med Gilbjergovodom in svetilnikom Kullen izstrelil dva torpeda proti danskemu podvodnemu čolnu »Havmanden«, ki je vozil s petimi vozali brzine. Noben torpedo ni zadel. Danski podvodni čoln je nosil nacionalni prapor. Včeraj se je opazovalo na istem mestu neki podvodni čoln nepoznane narodnosti. Danes zjutraj je zadel ob obrežje pri Gilbjergovodu torpedo, ki je eksplodiral.

Dogodek se je naznanil prizadetim vojujočim vlastim s prošnjo, naj v bodoče bolje pazijo.

»National-Tidende« piše o tem dogodku Danski podvodni čoln se je nahajal precej izven področja danske oblasti, ko je poveljnik hkratu zapazil v vodi belo progno. Takoj si je bil na jasnem, da ta progna prihaja od torpeda, katerega kurz je križal onega podvodnega čolna. Čoln, ki je vozil le s petimi morskimi miljami brzine, ni mogel dovolj hitro izpremeniti kurza in posadka je bila pripravljena na najhujše. Na srečo je šel torpedo pod podlajšem čolna, ne da bi bil provzročil kako škodo. Malo minut potem je videl poveljnik zopet tako penečo se progno na vodi, ali to pot niso bili v smeri torpeda. Podvodni čoln se je takoj umaknil v območje danske oblasti in je strogo opazoval. V isti čas, ko so bili oddani torpedni streli, se je opazil pri Gilbjergovodu svetilniku podvodni čoln neizpoznane narodnosti.

Wolffova pisarna pripominja k temu poročilu: Kakor doznajemo od uradne strani, ni onih strelav izstrelilo nobeno nemško plovilo.

Španska in sedanja vojna.

LONDON, 21. (K.) »Morningpost« javlja iz Madrida dne 18. t. m.: Pri navadnem sprejemu žurnalistov je priobčil minister-predsednik, da se parlament odpre dne 30. oktobra. Opozicija je žurnaliste, naj pišejo o vojni brez strasti in predsodkov. Ne da bi izvela drago mobilizacijo, je Španska ukrenila vse potrebne odredbe v zagotovljenje svoje nevtralnosti.

Merisnične vesti o nemških grozodejstvih.

BEROLIN, 22. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« poroča: Neki sotrudnik lista »Journal de Geneve« si je ogledoval bojišče ob Mozi in je prišel tudi pred grad Bayr, čigar lastnica, neka baronica, je v nekem pismu obdolžila kronprinca, da je oplenil njen grad in rop dal odpeljati v zabojih. Časnikar je našel poslopje nepoškodovano. Hišnica je povedala, da ne ve ničesar, dasiravno je bila prisotna, ko so častniki bivali tamkaj. Poškodovani da ste samo dve stekleni steni, ki ste najbrž počili zaradi kakega strela.

Zaplembno sodišče v Aleksandriji.

PARIZ, 21. (Kor.) Tukajšnji »New-York Herald« poroča iz Port Saïda: V Aleksandriji se je sestavilo zaplembno sodišče, ki bo razsojevalo o zaplembi parnika avstrijskega Lloydja »Körberja« in 13 nemških parnikov. Teh 14 parnikov se nahaja v Port-Saïdu in jih odvedejo v Aleksandrijo.

Potopljen perzijski parnik.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Perzijski parnik »Schiras«, ki je pred 17 dnevi odplul iz Konstanca, določen za Carigrad in nakrankski meji treba popraviti v toliko, da so naše čete dosegle veliko reko Seret južnovzhodno od Kutov.

Odgoditev sklicanja turškega parlamenta.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Z ozirom na vojno se je sklicanje parlamenta, ki bi se po ustavnih določbah moral sestati 14. novembra, odgodilo za en mesec.

Odklikovanje generalov.

DUNAJ, 22. (K.) Armadni naredbenik priobčuje številna odklikovanja v pripoznanje za posebne čine pred sovražnikom: Med drugimi so dobili: red železne krogle I. vrste z vojno dekoracijo poveljnik 15. zbra, general infanterije Appel, poveljnik 13. zbra general infanterije Rhenen, in poveljnik 16. zbra FZM Wurm.

Nemško vojno posajila.

BEROLIN, 21. (Kor.) Vplačila na vojno posojilo so prekoračila danes znesek treh milijard.

Zaplenjene norveške ladje proste.

KRISTIANIJA, 21. (Kor.) Ministrstvo zunanjih stvari naznanja, da so bile izpuščene vse norveške ladje, ki jih je zaplenila Angleška, izvemši dveh, tudi one, ki jih je zaplenila Nemčija. Nasprotno pa se ruska vlada še ni izrazila oficijelno o izpustitvi od časa izbruha vojne v finskih pristaniščih zadržanih več norveških ladij. Od 20. t. m. dalje je izvoz kavčuka in gutaperče zabranjen.

Nemški državni zbor.

BEROLIN, 22. (Wolffov urad.) Kakor se čuje, se državni zbor snide začetkom decembra h kratkemu zasedanju.

Črtan iz akademije ustvarjajočih umetnosti.

DRAZDANE, 22. (Kor.) Z dovoljenjem princa Ivana Jurja kot zastopnika kraljevega je bil slikar Hodler iz Zeneve član iz seznama članov akademije ustvarjajočih umetnosti v Drazdanah.

Bivši romunski ministrski predsednik umrl.

BUKAREŠT, 21. (Kor.) Bivši romunski ministrski predsednik in zgodovinar Sturdza je ob 2 popoldne umrl v starosti 81 let.

Plovba po Renu.

STRASSBURG 21. (Kor.) Plovba po Renu nad Khelom je zopet otvorjena.

Požar.

LONDON 21. (Kor.) V Shernessu je izbruhnil predvčerajšnjim požar, ki je uničil več poslopij, med njimi zdravilišče za mornarje.

Položaj na galitskem bojišču.

Z Dunaja poročajo z večerajšnjim dnem: Bitka v Srednji Galiciji ima značaj trdnjavske vojne, kar nikakor ne preseneča, ker isto vidimo tudi na Francoskem. Ruska armada, ki se brani na črti Medyka—Sary Sambor, obstoji večina iz čet, ki so se posebej izvežbale v trdnjavske boju, kar so tudi dokazale v naskokih na Przemysl. Seveda sedaj ne napadajo več, temveč se le branijo. To pa nikakor ne izključuje, da nam skušajo vsak težko priborjeni uspeh zopet odvzeti s protinapadi. Vztrajnosti naših občudovanja vrednih hrabrih čet se imamo zahvaliti za velike uspehe, dosežene v zadnjih dneh.

Rusi so imeli velikanske izgube. Število njihovih ranjencev in mrtvih se ceni do petnajststično mož. Ruski vojak je po svojih naravnih sposobnostih posebno pripraven za defenzivo in kot tak stori več nego se od človeka more zahtevati. Vkljub temu pa se je posrečilo našim v naskoku nepremagljivim četam tudi včeraj, da so zavezle več višinskih položajev. Posest višin severno in južno od Myzienc je velikega pomena za nadaljno izvedbo našega napada. Tam smo porinili svoje okope še bliže k sovražniku. Še vsak dan bitke nam je prinesel novih uspehov.

Na južnem krilu je včeraj izborno delovala naša težka artiljerija. Ker se mora tu napad naše pehote vršiti deloma po nekakem pobočnem ozemlju, je naloga naše artiljerije, da jej s pobitjem sovražnih baterij in obstreljevanjem sovražne infanterije gladi pot. Naša proti Drobobyczu in Stryju odposlana kolona je zadela na močnega sovražnika, ki jej je skušal za braniti nadaljno napredovanje. Boji se tu še nadaljujejo.

Čete, ki so prodirle preko Wyzskowege, stoji že južno od Bolechovega in posegajo že v boje pri Stryju.

Naznanjeno zasedanje Sereta je ob romunski meji treba popraviti v toliko, da so naše čete dosegle veliko reko Seret južnovzhodno od Kutov.

Naše čete, ki so predvčerajšnjim dospеле do Körösmező, so včeraj vzele Jablonički prelaz in so danes prodirale po cesti proti Delatynu.

Ob Sanu se nadaljujejo boji med našimi četami, ki so prešle na vzhodni breg, in Rusi.

Ob srednji Visli je prišlo do novih velikih bojev med Nowo Georgiewskim in Ivangorodom. Boji so zavzeli večji obseg. Rusi si prizadevajo, da bi preprečili obkolitev zapadne fronte Varšave in Ivangoroda.

Naš Sokol v vojni.

Tea Červenková priobčuje v praški »U-nion« dolg podlistek, iz katerega posnem-

ljemo: Vojna je odločna rušilka vseh zemskih vrednot, je neusmiljena ubijalka, je krut srednjeveški inkvizitor, ki spušča kri iz neštetihi srčnih ran milijonov ljudi — vojna je pekel. Vojna pa ima tudi svojo obratno stran — je proces čiščenja. Dobro se ločuje od slabe, resnično od dozdevnega, prevara od resnice. V tej smeri bo delovala vojna ustvarilno, ker očisti dušo od vseh nizkosti. Prihodnji čas uniči vse izlagano in le zdravo zrnje bo poganjalo kalj. Sveži, zdravi elementi bodo zmagovalno prodirali. Dragocena kri naših vojakov bo seme boljše bodočnosti za nas. Pobjoljšajmo se in bomo višje cenili vse, kar je vredno, lepo in dobro in se bomo bolj brigali za bisere, ki smo se jim privadili in ki so si pridobil občudovanje sveta.

Taki biseri, ki bleste na južnem zapadnem in severnem bojišču, in ki delajo čudeže hrabrosti, ki neustrašeno brodirajo po močvirjih in prekoračajo gorovja, to so naši slavni sokolski bratje! To je junaška občina Sokolov. Naši Sokoli so, ki iskro navdušenja vzplamtevaajo do ogrevajočega plamena v trenutkih, ko se začenja pojavljati upehanost. Naši Sokoli so, ki premagujejo vse ovire; naši Sokoli so, ki se svojo srčnost vzbujajo v tujih častnikih velike neizbrisne utise; naša slavna sokolska občina je, ki poučuje svoje člane v zmagovanju. . . . Njihov način telovadbe, njihova vztrajnost, njihova železna disciplina, njihova elastičnost, njihova moč, njihovo odlično delo v času mira, ki si je že pridobilo pripoznanja tudi od vodilnih vojaških krogov, njihov patriotizem in njihovo junaštvo: to je, kar pridobiva Sokolom v sedanjem velikem času največje spoštovanje vsega sveta. Sokolstvo vzgaja najboljšje vojake! Brez razlike, ali so sokolski bratje vseučiliščniki, ali priprosti ljudje: vsi so junaki veličine duše, največjega samopremagovanja in hrabre požrtvovalnosti. Razširjajo čast in slavo ti bratje sokolske občine, ki sta jo pred več nego petdesetimi leti ustanovila Miroslav Tyrš in Henrik Fügner blaženega spomina. Njim ob strani stoji in se bore na najvrednejši način sokolske sestre.

O predmetu »Vojna in ženska« je govorila te dni v Berolinu Lily Braun in je pokazala na mnogih izgledih, kako brezmišelnost so nekatere ženske napram resnim nalogam vojne. Ali je to iz socialne krutosti, ali iz krive stidljivosti, ali pa iz nevednosti. Dobrodelnosti milijonarja vso čast! Ali, koliko višje se mora ceniti dar uboge služkinje, ki ga od svojih prihrankov poklada na oltar domovine.

Ernestina Lothar v Curigu pa je rekla, da mir držav napravijo možje, mir razdejane kulture pa ustanove ženske. V vseh deželah, naj se že vojujejo, ali ne, je povzročila vojna veliko zla; žena naj se loti dela zdravljenja, vedno zavedajoč se, da žena pomenja življensko moč in bodočnost, personificirano v njej in v otroku.

Potem opisuje avtorica na razsežno vse veliko človekoljubno delovanje, ki je izvršujejo sedaj v Pragi — sestre češke sokolske občine. Velikanske so žrtve, ki jih doprinašajo. Najodličnejše osebe so se najpohvalneje izrazile o bolnišnici za ranjence, ki jo je prirredila sokolska občina v prostorih, ki so bili dom, zibel jasne sokolske ideje. Veliko žrtev in veliko breme si je naložila sokolska občina. Vse je urejeno vojaški — sokolski. In tu opravljajo sokolske sestre samaritansko delo z največjo vestnostjo in požrtvovalnostjo.

Te sestre usmiljenja je vzgojila sokolska občina. To so ženske, ki ne izgubljajo nikdar vere v — sebe. Prišla je mati k ležišču sina, ki ga skoro ni mogla več izpoznati. Propadel je popolnoma, ker je izgubil obe nogi. . . ! In ona ga je poljubila in pogladila ter rekla srčno: Še sem čvrsta, jaz bom skrbela za-te! Tako žene vzgaja sokolska občina!

Sličice iz vojne.

Junaški čin avstrijskega nadporočnika. Dne 11. septembra se je v bitki pri Lvo-vu borila južno od Janowega pri Wielkem polju neka divizijska proti sovražniku v premoči, ki je z močno artiljerijo obvaldal višine pri Stradezu in vpešno obstreljeval Wielkopolje. Sovražna artiljerija je bila tako izvrstno zakopana, da je naša nikakor ni mogla najti. Na gričih pri Ratenhahnu in Porzeczu so postavili Rusi dozdevne baterije, da bi varali našo artiljerijo. Ako smo hoteli sovražnika pregnati iz zasedene višine, je bilo treba zapaliti Ratenhahn in južno dol ležeče Porzecze. Nadporočnik Fran Liska prvega polka deželnih strelcev, dodeljen 44. divizijskemu oddelku se je ponudil prostovoljno, da poskusi izvršiti to težavno nalogo. S patroljo petih mož se je podal na pot, s katerega

bi se eventualno tudi lahko ne povrnil, ker je moral skozi ogenj naše in sovražne artiljerije. Komaj je dospel do roba vasi Ratenhahn, je bil že v takem ruskem ognju, da se je razkropila njegova patrolja kar na mah. Bežati in umikati se je moral tudi on sam proti skrajni južni točki Porzecza. Tu je naletel na 12. stotnijo domobranskega polka iz St. Pöltna. Prosil je stotnika, da naj mu da 10 mož. Prostovoljno je hotela iti z njim cela stotnja. Cestital je stotniku, da ima tako hrabro stotnijo, si izbral 10 mož ter odšel z njimi, da vnovič poskusi izvršiti nevarno podjetje, ki se mu prvič ni posrečilo. Veter je vlekval v njihovi smeri, tako, da jih je gosti dim prikrival sovražniku. Prišli so srečno do cilja in začeli podtikati ogenj, vedno desetimi lišam hkratu. Rusi, videč, da se požar razširja s tako naglico, odpošljejo patroljo za patroljo, vedno po dva moža skupaj. Zagledali so prvo rusko patroljo. Nadporočnik je komaj zadrževal svoje ljudi, da se niso vrgli proti Rusom. Pustil je, da se je približala do razdalje 30 korakov in je sam pobil z revolverjem oba Rusa. Enega je zadel v stegno, drugega v trebuh. Postreljali so potem patroljo za patroljo in prišli slednjič srečno do Ratenhahna, dasi so sovražne kroglice frčale neprestano nad njimi. Tukaj je nadporočnik zapazil, da so Rusi pretgali državni brzovoz, ki pelje iz Wielkopolja preko Ratenhahna do višine Stradez, vendar je pa bakrena žica vezala vedno dva in dva brzovozna stebra. Hitro je splezal na stebel, zvezal s to žico svoj aparat bil je namreč častnik železniškega in brzovoznega polka — in poslušal, kako neki skriti ruski častnik govori iz Wielkopolja s svojo artiljerijo na višinah pri Stradezu ter ji razkriva avstrijske pozicije in učinkovanje ruskih topov. Hitro prezeže žico, ki je vezala Ratenhahn s Stradezom in konča ta zanimivi ruski pogovor. Nato takoj javi svojemu divizijskemu poveljstvu pozicije ruske artiljerije in pehote. Naši so tako lahko sedaj obstreljevali Ruse iz ozadja, vsled česar so se morali Rusi umakniti. Nadporočnik je potem hitel s svojimi ljudmi v Stradez in je zapalil tudi to naselbino.

Kako nastaja zmešnjava. V osješki »Hrvatski Obrani« pripoveduje neki dopisnik lista sledečo dogodbo, ki kaže, kako malenkostni so včasih vzroki, zaradi katerih se razburja ljudstvo. Stvar je sama po sebi smešna in bi prav dobro spadala v kak humorističen list, ko bi vendar ne bila obenem tudi tako zelo resna. Stvar pa je bila takale:

Iz neke sosednje vasi — godilo se je vse to ob srbski meji — je prihitel tamonji beležnik. Kolena so se mu šibila, vse se je tresel in izza sklepatejočih zob je komaj mogel spraviti na dan:

— Ban — — ban — — bom — — bom

— Za božjo voljo, kaj pa ti je? — ga je ves v skrbeh povraševal orožniški častnik.

— Ban — — ban — — bom — — bom

Komaj se je revež mogel toliko pomiriti, da je mogel povedati, da so prišle četaške bande in da mečejo bombe.

— Človek božji, zmešalo se ti je menda, — se je otnesel nanj častnik, — saj ni v vsej okolici niti ene komitaške čete in tudi nihče ne meče bomb.

Toda vse to ni nič pomagalo. Beležnik je ostal pri svoji trditvi. Končno so bili razposlani orožniki, da preiščejo stvar. In kaj so našli?

Vojak, ki je bil menda na straži ob neki njivi s koruzo, je pregledoval svojo puško, ki se mu je sprožila. V koruzi je bilo nekaj ljudi, a ti so seveda takoj mislili, da ne more biti drugače, kot da so vdrli četaški čez reko, in hajd v tek, kričoč, da prihajajo četaši. V reki se je kopal neki vojak. Videč, kako oni beže, je planil iz vode in zagledavši konja, ki se je pasel ob vodi, je skočil na konja, nag, kakor je bil v vodi in skokoma odjahal proti vasi, za njim pa vse, kar je moglo teči. Čim dalje je prihajal, tem več ljudi je bilo za njim. Ko so v vasi ljudje zagledali nagega vojaka na konju in za njim cele gručee ljudi, ki so bežale kričoč in jokajoč, se je vznemirila vsa vas in v prvi vrsti seveda slavno občinsko predstojništvo. Občinski beležnik je nemudoma letel k orožniškemu častniku, da mu javi, kaj se je zgodilo, pri čemer ga je strah prevzel tako zelo, da mu je polovica besed ostala v grlu.

Tridnevni boj. Neki ranjenec je pripovedoval o svojih doživljajih na Francoskem tako-le: Po strahovitem pouličnem boju 2. septembra v T. v Belgiji — o posameznostih tega boja ne bom pripovedoval, ker so bile pregrozne — smo dobili ukaz, naj prepustimo obkolitev Antwerpna drugemu armadnemu zboru, mi pa da krenemo na Francosko. V petih dneh smo iz Bruslja imeli 200 kilometrov za seboj

ter smo 15. septembra popoldne ob 4 dospeli v N. Vsi mostovi preko tamkajšnega prekopa so bili razstreljeni. Naši pionirji so se takoj lotili dela, da nam napravijo prehode. Obenem pa je tudi z nasproti ležeče gozdnote višine začela streljati sovražna artiljerija, hoteč preprečiti njihovo delo; kar pa ni nič izdalo. Tudi preko Oise, ki je bila oddaljena komaj en kilometer, so nam pomagali pionirji. Takoj na oni strani reke leži vas P., ki jo je zasedel sovražnik. Tedaj se je začel boj. En naš bataljon je z naskokom vzel vas, dalje pa ni šlo, ker je bilo že osem zvečer. Ene stotnija lovec jim je še priskočila v pomoč in tako so ostali vso noč, oddaljeni drug od drugega kakih dvesto metrov. Ostali smo spali deloma v cerkvi, deloma v škednjih po vasi, s puško v roki. Ob 4 zjutraj smo popili nekoliko kave in pojedli košček kruha. Kakor hitro smo stopili na cesto, se je pričelo streljanje. Udrli smo preko vrtoz proti sovražniku do razdalje kakih petsto metrov. Sovražnik je ležal v strelskih jarkih. Nismo mogli napreči; imeli smo strašne izgube. Vkljub temu pa je bilo ukazano, da moramo vztrajati, druge čete da prihajajo. Ob 6 zjutraj je pričel streljati naš oddelek strojnih pušk, a istočasno se je tudi oglasila sovražna artiljerija in nas začela obsipati s granatami. Strahotno je grmelo in pokalo, izgube so bile čim dalje tem večje, marsikaterikrat po deset mož za enim strelom. Ob sedmih zjutraj je tudi mene dohitela usoda. Granatni drobec me je zadel in zgrudil sem se na tla. Kri mi je lila po nogi. Kmalu pa sem mogel zopet ustati in šepal sem na obezvališče. Kroglice pa so še vendar brenčale okoli mene. Nekemu ranjencu je še na obezvališču granatni drobec odnesel nogo. Nismo bili torej varni niti na obezvališču, a nazaj tudi nismo mogli, ker je sovražnik vgenomer obstreljeval novo zgrajeni most. Šele ob eni popoldne se je umaknil sovražnik. Prepeljali so nas v mestno gledališče, urejen je bil že trintisredseti lazaret. Neprenehoma prihajajo vozovi. Grozno je, a zmagali smo vendar. Tri dni je trajal boj, od jutra do večera.

Pri bateriji. V preprostom šotoru, ki je dobro maskiran s kupi sena in dračjem, sede častniki topniške baterije pri večerji. Pred nje je stopil podčastnik, ki ima službo pri telefonu in je javil: »Poveljstvu sporoča, da se jutri na vse zgodaj začne splošni napad na sovražne položaje. Baterija mora z vso silo podpirati našo pehoto.« — »Dobro!« — Pogovarjali smo se — tako pripoveduje neki ranjen častnik — o svoji jutranji nalogi. Stvar ne bo tako lahka. Obkrožujejo nas strmi bregovi, zaraščeni in deloma kameniti. Naših topov ni mogoče spraviti tja gor. Naše pozicije v dolini so izvrstne in od tod bomo lahko podpirali našo pehoto. Poveljnik baterije je zaukazal: »Vi, gospod poročnik, odidete že nočjo na hrib, kota 458, patrolja pa naj uredi telefon. Komandiral boste obstreljevanje.« Mladi poročnik je salutiral. Še enkrat smo trčili s kozarci. Dolžni smo Srbom še pošten odgovor, ker so nas naravnost silno napadli pred par dnevi. — Preden se je začelo svitati, je bil naš poveljnik na strmem hribu, s katerega je bil krasen razgled po hribih in dolinah v okolici. »Lepo je tamkaj,« je rekel šaljivec naše baterije, »samo javne varnostne razmere niso v redu!« Spretno in hitro so polagale naše patrolje telefonsko žico, ki naj veže baterijo z opazovalcem na hribu. Dani se. Na sovražnikovih pozicijah se vidijo opazovalci, ki se radovedno in vztrajno zanimajo za našo baterijo. Tupatam je tudi že počil kak srbski top. Nadalnje srbsko opazovanje je treba preprečiti. Hitro nekoliko šrapnelov! Naši topovi so zagrmeli. Učinek je bil dober. Srbske patrolje so se poskrile. — Telefonska zveza je gotova. Telefon že brni. Prvih šest naših topov strelja po vrsti. Oddaljenost smo izmerili po zemljevidu. Prvi strelji so za orijentacijo. Beli oblaček nad hribom nam kaže, kje je eksplodiral šrapnel. Telefon zopet zabrenči: »Na strani 100 manj, vizor 20 manj!« Pri topovih se hitro izvrše majhne izpremembe in strelji grme zopet. Naši šrapneli morajo sedaj padati 600 metrov bolj na desno in 100 metrov nižje. Telefon brenči: »Vizor 10 višje, granata!« — Bum! — »Elevacija pet višje!« — Bum! — »Dobro je.« — Šrapnel, tri strele! — Tedaj se je začel peklenški koncert. Naši topovi sipljejo šrapnele, da je pravo veselje. Uspeh se že kaže. Srbi zapuščajo svoje najnižje okope in se umikajo navzgor. Posegla je vmes tudi naša pehoto. Slišimo streljanje, rojne vrste se pomikajo naprej. Naenkrat silen pok. Z globokim basom se javlja srbski top.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metodija!

Telefon javlja: »Srbi streljajo na našo pehoto.« — »Kje?« — »Se ne vidim, takoj!« Napeto pričakujemo nadaljnih obvestil. Toda kaj je to? Blizu nas sta zagrnela dva strela, ostrina in razločna. Ali so že našli naše pozicije? Nato je stotnik smeje pokazal na hriček poleg nas. »Tjakaj padajo vsi srbski šrapneli, točno, drug za drugim, v našo — artiljerijsko maskarado.« Tamkaj so namreč naši topničarji »montirali« baterije: za hitro izkopanimi okopi stoje »topovi« iz desek in glinastih cevi, katere Srbi obstreljujejo, dočim smo pa mi popolnoma varni v svoji poziciji. Tu se zopet oglašajo telefon: »Se druga srbska artiljerija. Strelja najbrže na nas. 400 na levo, 1500 nazaj, elevacija 40 višje!« Dva naša topa se nadalje obstreljujejo okoli srbske pehote, ostale štiri pa smo naravnali na srbske artiljerijske pozicije. Vsak šrapnel jim prihaja bliže. V tem so pa tudi že oni opazili, da so obstreljevali našo »maskarado«. Njihovi šrapneli so nam začeli prihajati v nevarno bližino. Telefon javlja: »Našli so našo opazovalsko pozicijo, streljajo nanjo. Moramo se skrivati.« Srbski šrapneli ne žvižgajo samo proti našim opazovalcem; šest korakov pred našo baterijo je udarila vražja sovražna krogla ob tla in nam naprasila oči s peskom. Telefon zvonil na vso moč: »Jih že imam! Za grmovjem, na sredi hriba tiče!« — nam javlja opazovalec in nam napoveduje nove cilje. Sedaj streljamo v tri smeri. Castništvo in moštvo napenja vse svoje moči. Poveljništvo infanterije nam telefonično sporoča svoje želje, opomine, hrabri nas, graja nas, hvali in kara — vse obenem. Silno hitro pokajo naši topovi, vse žile v nas so napete in zdi se mi, da smo vsi skupaj en sam tresoč se živec, ki reagira na vsak mig poveljnikov. Prvi je umolknil srbski top, ki je streljal na našo pehoto. Par naših šrapnelov mu je utišalo žrelo. Naenkrat so omolknil tudi topovi, ki so streljali na našo baterijo... Iznova je zapel telefon, iznova smo obrnili topove in smo streljali brez prestanka, pri čemer nismo niti opazili, da nam naš opazovalec narekuje vedno večje elevacije in da se pehotne rojne vrste vzpenjajo vse višje po hribu. »Ustavite ogenj, naši so na vrhu!« — »Hura!« Ne streljaj! Odmor!« Zmagali smo. Sonce se nagiba k zapadu. Zamazani, očrneli se vračamo v svoj šotor, kjer nas pozdravlja veseli obraz našega kuharja: »Pokorno javljam, da je obed že gotov!«

Iz bojev okoli Lilla. Iz pisma nekega nemškega častnika, ki je bil ranjen v bojih okoli Lilla, posnemamo sledeče zanimivo poročilo: ... Ob 7 zvečer je naš bataljon zavzel predmestje L. Nasproti nam je prihajala smrt. Duh po prahu, pogorišču, duh krvi. Nasproti so nam prihajali francoski ranjenci, da jih obvežejo naši. Hiše so bile prazne. Ker smo morali prenočiti tamkaj, sem dal odpreti sedemdeset hiš in se v njih namestiti svoje ljudi. Zjutraj nas je zadela neprijetna vest. Okoli R. se nahajal en sam naš aktivni bataljon in dva rezervna. Oddelek kolesarjev pa nam je javil, da je v Lillu močan sovražnik, 45.000 mož in morda še več, domobranci in angleške kolonijalne čete. Mi pa imamo taktično nalogo, katere namen nam je neznan, t. j. pritegniti moramo nase čim več sovražnih moči. Sovražnik pa je tudi res moral misliti, da ima proti sebi dvakrat več čete nego nas je bilo. Na glavni lillski cesti so nas zajele prve granate. Nad nami pa je križaril francoski letalec. Prisljani smo bili vleči se na tla in se zakriti. Ostati stoji bi bilo toliko kakor samoumor. Položaj je nevdržljiv. Naša baterija nas krije, a ne dovolj. Moramo naprej. Major je v prvi vrsti. Videti ne moremo ničesar. Vstanemo, ker je prišlo povelje, naj napredujemo. Osemdeset, sto metrov. Še nič. Končno smo zagledali na cesti v predmestju F. francosko vojaštvo. Še enkrat povelje: Naprej! Tedaj pa so nas zagledali tudi oni. Vsula se je na nas ploha strelav, a posreči je streljal sovražnik previsoko. Streljali smo tudi mi in prodrali dalje. Prišlo je nato drugo povelje: »Stojniša, nazaj!« Začeli smo se umikati. Položaj mi je bil popolnoma jasen. Kakor nalašč izpitno vprašanje za častnika: »Kaj bi storil, če imate pred seboj artiljerijo, na desni artiljerijo, na levi pa infanterijo?« Odgovor bi moral biti: »Čepico z glave in priporočimo dušo bogu!« — Umikali smo se plaž: le po dva moža sta pazila in dajala točnejšo smer za streljanje na sovražnika. Za nami ni nikogar več. Naša baterija molči. Gotovo jej je zmanjkalo municije. — »Nazaj, fantje, a ne bežite!« Toda sedaj je bilo tudi umikanje nemogoče. Odrezali so nas: šrapneli razkopavajo tla za nami na strašen način. »Na tla in streljaj! Zakrij se, kolikor se moreš, in streljaj!« — Konec je. Samo da bi prišla smrt kmalu. Morali smo obležati tamkaj. Celi kosi zemlje, ki jih izkopavajo šrapneli, lete na nas. Kakor bi bil nekako blazen, mu začel misliti na ono, kar nam je pred dolgimi leti pravil učitelj v šoli: hotel bi videti majhen vrt in v njem veliko cvetic, ker zelo ljubim cvetlice. Zadelo me je na vrat. Rana ni težka. Pekel pa traja le dalje in dalje, tri, štiri ure. Potem je prenehalo. Sovražnik je začel izginjati. Dobili smo povelje, naj se umaknemo, celo uro pozneje nego drugi: bilo smo odrezani. Pri moji stotniji je bilo 38 mrtvih. Prišli smo nato v glavni stan naše brigade. Trideset rok je stiskalo mojo: »Mislimi smo, da se nihče več od vas ne vrne!«

ročilo slove: »Rusko Slovo« je informirano po uradu za zunanje stvari, da je izjavil angleški poslanik v Carigradu, da bi sovražno stališče Turčije nasproti Rusiji povzročilo ne le pomoč Angležev, marveč tudi Japoncev, ki bi nastopili v Mezopotamiji. Japonska je prevzela zaščito vseh britskih koristi v Aziji. Iz Tokia se pa »Ruske mu Slovo« poroča: Japonska izproči turški vladi noto, ki izjavlja, da je Japonska voljna, da stopi z vsemi svojimi silami na morju in na suhem na stran Angleške in Rusije. Japonsko časopisje ostro napada Enver pašo.

Ptujski promet v Italiji je vsled vojne močno padel. Posebno na jesen in v zimski bodo v tej deželi, a kateri so velika mesta vse svoje prometno življenje priredila za ta promet in ki dobivajo letno mnoge milijone od njega, mučno občutili to izgubo, to pa tem bolj, ker je že za libijske vojne zadela Italijo. B. Matueri predločuje v Corrieru s številkami, koliko izgubi Italija že na dohodkih na vstopnih in javne muzeje in k drugim znamenitostim. Po teh podatkih so iznašali ti dohodki v velikih mestih in v Pompeji 1,110,000 lir. Ta številka pa bi se izdatno pomnožila, ako bi se k tem dohodkom na vstopinah v javne znamenitosti pristeli še oni na vstopinah v številne privatne. Vse te svote pa so še malenkostne v primeri s tem, kar so ptujci, ki ne prihajajo sedaj radi vojne, sicer trošili po Italiji.

Domače vesti.

Pobijanje kolere. Iz nekega predavanja profesorja Paltaufa posnemljemo: Naše obrambne odredbe proti kolero slone na bakteriološkem raziskavanju. V prejšnjih časih so morali še le čakati, da se je pripetilo več slučajev, predno so mogli sklepati, da je res kolera. Danes se izpoznava to že pri prvem slučaju povsem, vsled česar se morejo nemudoma ukreniti potrebne odredbe. Te gredo za tem, da se bolnik izolira, istotako njegovi streljani in zdravniki, da se tako prepreči širjenje in zanašanje nadaljnjih slučajev. Če služba prijavljanja dobro deluje, ne slede prvim slučajem še drugi. Ni preveč rečeno, ako pravimo, da je vspeh pobijanja kolere merilo za kulturo dežele.

Letos so seveda razmere neugodne. V armadi se dogajajo obolenja v črevesu, ki jih ni možno vseh preiskati. Stori se, kolikor je možno. Vsak klinično sumljiv slučaj se preiskuje. Na Dunaju se more to izvajati brez težav, ne pa tako nadziranje prometa kakor v mirnih časih. Vendar pa so pred kolero zavarovani tam, kjer pazijo na največjo čistost in pijejo neoporečno pitno vodo. Sadija naj se ne je surovega, pred uživanjem naj se pomaka v kislno vodo, pomešano s citronovo kislino, in naj se je potem izpere z vodo iz vodovoda. Jedila naj se varujejo pred dotiko z muhami, ker te igrajo vlogo kot prenaševalke bolezni.

Kako se zdravi kolera? Doslej nismo še tako daleč, da bi bili preko časa poizkusov. Že pred desetletji se je priporočalo, naj se za odstranjevanje najfineje razdeljenih razkrojevalnih strupov porablja oglje, ki take strupe vleče nase. Pozneje so opetovano z uspehom vporabljali toksi-desmin. Drugi so priporočali rabo naplave z ilovico, ki ima tudi to lastnost, da vleče bakterije nase in da srka strupene snovi. Nove metode pa gredo za tem, da se prepreča veliko odtezanje krvi, ki se je opaža ravno pri kolero in ki povzroča naglo propadanje bolnika. Že leta 1830 so poizkušali vcepjati bolniku umetne raztopine soli. Pokazal se je marsikateri uspeh, ali na ta način zdravljenja so pozneje pozabili. V novjšem času pa so zopet začeli znjimi, in sicer je bil prvi neki Avstrijec, potem neki Anglež Rodgers, ki ga je poboljšal z dodajanjem hipermanganske kislega kalija. Tudi se porablja neki serum, ki ga je napravil Anglež Haffkin. Ta pa služi le odvratanju kuge. Nove metode zdravljenja so dovele do tega, da so slučajni smrti padli na 25 do 30%. Obrambno cepljenje pa je priporočati le tam, kjer posameznik ne more sam skrbeti za obrambo, kakor n. pr. v strelnih jarkih, pri ljudeh, ki se ne morejo vsak dan umivati, in ki eventualno prihajajo v dotiko z obolenimi v črevesu. Za drugo prebivalstvo ga ni priporočati zato, ker bi mogla potem nastati misel, da se ni treba več varovati pred kolero. To cepljenje pa tudi ni tako zanesljivo in ne učinkuje tako dolgo, kakor cepljenje koz. Kdor skrbi za svojo snago, ne potrebuje cepljenja v obrambo.

Predavatelj je zaključil z zagotovilom, da ni misliti, da bi se kolera pri nas vzmernljivo širila.

Drobtinice. Prejeli smo: Vodnjak v mestnem gozdiču, o katerem ste zadnjič poročali, da je pokvarjen; je že popravljen. Najno prosimo, naj se okolo cerkve Sv. Antona novega popravi rob hodnika za pešce, ki je tako gladek, da ljudje ob deževnem vremenu padajo v blato, kar se je te dni zgodilo več šolskim učenkam. Brzjavni elevi na kolesih vozijo v večernih urah po ulicah brez luči. Menimo, da je to protizakonito in je ob sedanjih slabi razsvetljavi tudi nevarno za meščanstvo. — Opazovalec.

Prodajali so meso crknjene krave. Večraj dopoldne je neka ženska javila občinskemu redarjem, da na trgu griča Sv. Vida prodajajo jako po ceni meso neke krave, in to sicer ne v kaki mesnici, ampak kar tam na javnem prostoru na tleh: krava da leži na tleh in prodajalci ne sečejo in ne tehtajo mesa, ki ga prodajajo raznim odjemalkam, temveč ga kar tržejo od krave. Takoj nato je šel na lice mesta občinski redar Fabris, ki pa ni dobil tam nobenega človeka več, ampak samo mrho poginile krave. Kakor se je pozneje dognalo, je krava poginila, ko

je storila; poleg krave je bila vreča, a v tej poginili telček. Obe mrhi so takoj odnesli in ju zakopali, a oblast se je potem trudila, da bi našla one ženske, ki so kupile dotično meso in jim ga zaplenila, a ni se posrečilo dobiti niti ene.

Vodiška Johanca je začela spet slepariti. V »Slovenca« čitamo: V torek, dne 20. t. m., zglasila se je pri vratarju tukajšnje deželne sodne jeletnišnice zloglasna Johana Jerovšek ter zahtevala, da ji pokliče neko v zaporu se nahajajočo osebo ženskega oddeka. Pripovedovala je, da prihaja s severnega bojišča v Galiciji, ter je sodelovala pri usmiljenkah, katerih je bilo čez 2000 ter bila tam skozi vrat prestreljena. V verodostojnost tega je imela glavo in vrat zaviti. Pravila je, da vse to, kar listi pišejo s tamošnjega bojišča, ne odgovarja resnici, ker se tam dogajajo »grozne reči«. V njenem spremstvu se je nahajalo neko drugo dekle, ki je na vprašanje nekega navzočega sodnega uslužbenca, če je bila Johanca res v Galiciji za usmiljenko, tega začudeno gledala, nato pa odgovorila: »O ti grdobca, kako laže, nikjer druge ni bila nego ves čas v Repnjah!« — Ko je dotični gospod Johanco okregal, mu je dala par pikrih odgovorov, naka je bilo hitro odkurila. Ker hoče Johanca s tem novim trikrom gotovo zopet lahkoverne ljudi slepariti, se občinstvo opozarja, da se taki slučaj takoj naznanijo policiji, na deželi pa strožnikom, ki bodo skrbeli, da se Johanco opravi v varno zavetišče. Pripominja se, da ob času, ko se je nahajala Johanca v tukajšnji jeletnišnici, je bila v tukajšnji bolnici na vratu operirana, kar se ji še pozna. Brezdomno hoče s tem Johanca slepariti ali celo kake prispevke nabirati.

Juraj Karaman
Trst, ulica Fonderia št. 6
priporoča svojo
zalogo dalmatinskega vina
iz Omiša in sledeče svoje gostilne:
v ul. Scorzeria št. 4, v ul. Tintore 8, v ul. Valdirivo št. 14, in Passo S. Andrea št. 40.

M. Remondini
tapetnik
Trst, ul. C. de Rittmeyer 9
priporoča slav. občinstvu svojo delavnico ter zagotavlja točno izvršbo za vsako delo in po zmernih cenah.

D. KORSANO
Specialist za sifilitične in kožne bolezni
ima svoj ambulatorij
v Trstu, v ul. S. Lazzaro št. 17, I.
(Palazzo Diana)
Za cerkvijo Sv. Antona novega.
Sprejema od 12 do 1: in od 6 do 7 pop.
zenske od 5 do 6 popoldne.

Emilia Ceregato
Trst Campo S. Giacomo 2
Priporoča cenjen. občinstvu svojo trgovino pisarniških in šolskih potrebščin
Prodaja razglednic in igrač vseh vrst.
Prodajajo se tudi molitveniki v slov. jeziku.

UMETNI ZOBJE
PLOMBIRANJE ZOBOV.
IZDIRANJE ZOBOV
: BREZ BOLEČINE :
Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER
ZOBODR. TRST
ULICA CASERNA, 13 IL. nad.

III boljšega sredstva za prebravo nego kazarek pristnega

FLORIAN

pred ali po jedi!

Za pristni zaščiteni desinat se jani.

Edini dobavitelj in založnik na Balkanu in Dalmaciji

VEKOSLAV PLESNIČAR - TRST
ul. Bonizetti 3 - Telef. 128 R II.

- Dnevnik „Edinost“ v Trstu**
je izdal in založil naslednje knjige:
1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
 2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOLSTEGA«. — Cena 80 vin.
 3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
 4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjergjevič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
 5. »POLJUB«. Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
 6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
 7. »IGRALEC«. Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevski. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
 8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Sandor-Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.—.
 9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomić Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
 10. »JUG«. Historični roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—.
 11. »VITEZ IZ RDECE HIŠE«. (Le Chevalier de Mais'n rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo

Slovensko konsumno društvo
TRST, ulica Lazzaretto vecchio 31, TRST
se priporoča toplo vsem svojim udom in Slovanom sploh. Toči se izvrstno vpravsko, dalmatinsko in istrsko vino ter puntigamsko pivo. Domača kuhinja z gorkimi in mrzlimi jedili.
POSTREŽBA TOČNA.

Dr. HORVATH
TRST, CORSO ŠT. 17
Specialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI
ŠIBKOST in NEVOZNOST
za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIH.
Sprejema od 11-1 pop. in 5-7 zvečer

Dr. PEČNIK
Dr. PETSCHNIGG
TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.
Zdravnik za notranje (splošne) bolezni
8-9 in 2-3 in specializist za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11½-1 in 7-7½

LOVRE BULIC, TRST
priporoča cenj. občinstvu svojo
gostilno „Brioni“
(»Trattoria Brioni«) z vrtom, pripravnim za sestanke in zabavne prireditve.
Trst, via dell'Istria 16 (v bližini cerkve Sv. Jakoba).
Točijo se prvovrstna dalmatinska vina iz Omiša, črno, belo in opolo. Pivo »Amrija«, pelinkovac in marsala ter domača kuhinja in mrzla jedila. Gostilna: via del Rivo št. 9 s prodajo gorinavedenih pijač in mrzlimi jedili.

Zaloga tu in inozemskih vin, špirta, likerjev in razprodaja na drobno in debelo
Jakob Perhac
Trst, Via delle Acque Št. 6
(Nasproti Caffè Centrale).
Velik izbor francoskega šampanjca, penečih dezeritnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgundor, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žgana ter posebni pristni tropinovec živovcev in brinjavcev. Izdelki I. vrste, došli iz dotičnih kraljev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Razpošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko.
Razprodaja od pol litra naprej.

Nova trgovina izgotovljenih oblek za gospode, dečke in otroke
Enrico Rehak
Trst, ulica Carducci 39 (nova hiša)
Blago fino in navadno. Izbera sukna za obleke. Hlače in jopiči za delavce. Velika izbira paletots, ranglana itd. itd.

Brivec in frizer za dame
And. Rojic, Trst
Via Acquedotto 20.
Priporoča se gospodom za dobro in higienično postrežbo.
Dama se priporoča za moderno friziranje, glavo-pranje, barvanje l. t. d.
Vsakovrstna lepa dela se izvršujejo dobro in točno.

PRIPOROČLJIVE TURDKJE

Brivnice.
Anton Novak brivec v Trstu, ul. Belvedere št. 57, se toplo priporoča cenjenemu slovenskemu občinstvu za mnogoštevilni obisk. — SVOJI K SVOJIM! 1660

Najboljša in najlepša lasuljarska dela se izvršujejo v frizerskem salonu Andreja ROJICA v Trstu, Acquedotto 20. Izpadli lasje se kupujejo in izdelujejo se vsakovrstna dela. Dobra in točna postrežba. Ogledajte si izložbo, da se prepričate. 1851

Buffet.
Priporoča se cenjenemu občinstvu Buffet v ulici Gheda št. 8. Točijo se prvovrstna vina in pivo. 1804

Čevljarji.
Čevljarnica „Alla Sartorella“ TRST ul. Arcata št. 5. — Velika izbira obuvla za gospo in gospodo. Sprejemajo se naročila ter poprave. Cene zmerne. 1447

Fotografi.
Vaš edini fotograf je Anton Jerič Trst Via delle Poste 10. — Gorica, Gosposka ulica 7. 4444

Glasovirji.
Fran Saksida ul. Tiziano Vecellio 9. Tovarna in trgovina glasovirjev in pianinov. Razpošilja na vse kraje. Izvršuje vsakovrstna popraviljanja. Delo zajamčeno. Cene zmerne. Svoji k svojim! 2244

Gostilne.
Ante Lisica, Trst ulica Lazzaretto vecchio št. 36. Zaloge vina s pridruženim gostilno. — Vino iz Visa iz Preliča prve vrste. Gostilna v ulici Casimiro Donadoni št. 2 in v ulici Campo S. Giacomo št. 15, v kateri se prodaja tudi dalmatinski tropinovec, likerji ter vermont in marsala na drobno. V vseh gostilnah se prodaja raznovrstna gorka in mrzla jedila ter prvovrstno pivo. Cene zmerne. — Priporoča se za obilen obisk. 2799

Karl in Veronika Tuschak Trst, ul. Molin grande št. 4, priporočata cenjenemu občinstvu svojo gostilno »Alla bella Trieste«. Domača kuhinja. Vsakovrstna vina in prvovrstno Bavarsko pivo, svetlo in črno. Postrežba točna. 2370

Mizarji.
Rudolf Kompara Trst, ulica Giuseppe Caprin št. 3, priporoča cenjenemu občinstvu svojo mizarško delavnico. Izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela in popraviljanja. Načrti in projekti na razpolago. Po želji prihaja tudi na dom. 2532

Obleke.
Velika izbira oblek za moške, dečke z prodajo perila. Klobuki in kape v veliki izbiri. Kostini za dečke po ceni, da se ni bati konkurence. Cele obleke in hlače za delavce. — Trst, Campo San Giacomo št. 6, nasproti cerkve Sv. Jakoba. 2449

Olje, kis, milo.
FR. BIAGGINI Trst, ulica Istria št. 24. Prodaja olja, kisa, mila in drugo. 313

Restavracije.
Restauracija „Alla Stazione“ Trst, Trst pred južnim kolodvorom 3 — Najugodnejša restavracija za potnike in meščane, ker je v bližini južnega kolodvoru kraj javnega vrta in kjer se uživa po leti na obširnem prostoru pod nebom svež zrnek. — Toči se izvrstno pivo in vino I. vrste. Izborno briško vino. Furlansko in istrsko za dom po 90 stot liter. Domača kuhinja. Cene zmerne. — Lastnik Anton Andrijančič, bivši vratar Hotela Balkan. 1125

Sivilje.
A. RIEGER Trst, Piazza della Borsa št. 3, v. v. Damska krojačnica. Izdeluje vsakovrstne obleke po angleškem in francoskem kroju. Plesne obleke, obleke za poroke, bluze za gledališče itd. Cene zmerne

Tapetarske delavnice.
Rudolf Bonnes Trst, ulica S. Zenone, št. 17, priporoča cenjenemu občinstvu svojo TAPECARSKO DELAVNICO. Izvršuje vsakovrstna fina in navadna dela, ki spadajo v to stroko. — Delo solidno. — Cene zmerne. 1803

Pohišstvo.
Dve postelji vzmeti, nove žimnice K 86.— Polna spalna soba z žimnicami K 290.— V. Fonderia 12, I. 2318

Trgovina jestvin.
jestvin in kolonijalne blaga, A. Mihelič, Trst-Rojan via di Roiano št. 8, se priporoča cenj. občinstvu za obilen obisk. Blago vedno sveže, cene zmerne. Postrežba tudi na dom. — Jakob Marsič, voditelj.

Železnine.
Kupujem železo, stare kovine: Anton Cerneca Trst, ulica Olmo št. 14. 1865

Žganjarne.
edna slovenska žganjarna in zagotavlja Ikerjev, v kateri se dobe vsakovrstni likerji, se nahaja v bližini Narodnega doma v Trstu, ulica Carlo Ghega 10, vogal ul. Cecilija. Edina zaloga dalmatinskega tropinovec. Razpošilja tudi na deželo. 1152

Razni.
»Morana« najboljšo in najbolj razširjeno sredstvo za uničenje stenice. Prodaja se po vs h mirodihalcah. Zaloga v Trstu; M. Skrinjar Via Ferriera 37, I. n. 2142

Prodajo all v najem se dajo razne gostilne, kavarne, mlekarne in drugi obrtni obrati, hiše, vile itd. Pojavnila daje Kolaršič, kavarna Corso od 9-11. 3-6 telefon št. 825 41

Čistilo za čevlje parkete in kovine. — G.azzoli & Comp. Via Carpien 2. Telefon 13-08. Odlikovana tržaška tovarna. 2114

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznana je pošiljati »Inseratnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Frančiška št. 20.

Razne politične vesti.
Japonska zaščitnica Anglije v vsej Aziji. Iz Rusije poročajo, da je prevzela Japonska zaščito angleških koristi v celi Aziji. Turčiji se je oficijelno naznanilo, da mora v slučaju vojne proti Rusiji in Angliji računati tudi z japonskim napadom. Peterburško po-